

टहत्कः

टहज्ञो

टहन्

कुली १ राट्टिका ७ खूलकटा ८ भट्टाकी ९ महोडिका १० बहूपत्री ११ कण्टतपुः १२ कण्टालुः १३ कटफला १४ डोरडो १५ वन-
 वृन्ताकी १६ । इति राजनिर्घण्टः । सिंही १७ प्रमहा १८ रक्तपाकी १९ लताटहत्तिका २० ।
 इति रत्नमाला । अस्या युगाः । कटुत्वम् ।
 तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । वातज्वरारोचकाम-
 काशत्रासज्वरोगनाशित्वञ्च । इति राज-
 निर्घण्टः । अथ च ।
 “टहती प्राचनी घोषा ग्राहिणी वात-
 नाशिनी ।”
 इति राजवल्लभः ॥ ॥
 महती । इत्यमरः । (इत्यनु नारदस्य वीणा ।
 केचित्तु विश्वावशोर्गन्धर्वराजस्य वीणां टहती-
 स्म्राहुः । तथा च ।
 “विश्ववशोस्तु टहती तुमुरीस्तु कलावती ।
 महती नारदस्य स्यात्सुरसखास्तु कच्छपी ।”
 इति माघटीकायां मल्लिनाथधनवैजयन्ती ।
 १ । १० ॥ ॥ उत्तरीयवस्त्रम् । वारिधानी ।
 वाक् । कण्टकारो । इति मेदिनी । (मन्मे-
 स्थानविशेषः । यथा, सुश्रुते । ३ । ६ ।
 “स्तनमलादुभयतः टहर्वशस्य टहती नाम
 तत्र शोथितातिप्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तरूपद्वे-
 र्निवृत्ते ।”) इत्योभेदः । स तु नवाचरपादः ।
 यथा,—
 “उक्यात्कुया तथा मध्या प्रतिष्ठान्या सुपू-
 षिका ।
 गायत्र्याप्यिगुतुष्टुपु च टहती पंक्तिरेव च ।
 इत्यादि । तद्देदनाह । टहती नवाचरा यथा,
 भुजगप्रसुसुता नौ मः ।
 इदतटनिकटयौगी भुजगप्रसुसुता याचीत् ।
 सररिपुदलिते नागे व्रजजनसुखदा साभूत् ।
 पुनेदेवं शम्भुप्रभृतिषु पाठः । भूतेत्येवमाधु-
 निकाः पठन्ति । स्थान्मध्यमं चेद्भ्रमसाः ।
 कालिपभोगा भोगगतस्तन्मणिमध्यस्तीरवचा ।
 धिचपदा भो नन्दसुतचार ननर्षे सोरसुखः ।
 मन्त्रैर्भुजङ्गसङ्गता ।
 तरला तरङ्गरिङ्गितैर्यमुना भुजङ्गसङ्गता ।
 कथमेतु वल्लभारकचपलः सदेव ता हरिः ।”
 इति इन्दोमञ्जरी ।
 ट(ट)हतीपतिः, पुं, (टहतीनां वाचां पतिः ।)
 टहत्सतिः । इति हेमचन्द्रः ।
 ट(ट)हत्,त्रि,(टह डहो + “वर्तमाने टहट्टहत्कह-
 ष्णञ्चट्टवञ्च ।” उणा० २।२३ इति अतिप्रथम्येन
 निपातनात् साधु ।) महत् । इत्यमरः ।
 (यथा, माघे । २ । १० ।
 “टहत्सहायः काव्यान् चोदीयानपि गच्छति ।
 संभ्रूयाम्भोधिमभ्येति महानटा नगापया ।”)
 ट(ट)हत्कः, त्रि, (टहत्पकारः । टहत् + “वञ्-
 टुहत्तोवपञ्चस्त्रावम् ।” ५।३१३ । इत्यस्य वार्त्ति-
 कीया कन् ।) टहत् । टहत्त्वन्वात् कन्प्रथम्येन
 निष्पन्नमिदम् ।

ट(ट)हत्कन्दः, पुं, (टहत् कन्दं यस्य ।) यज्ञनः । इति
 रत्नमाला । विष्णुकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्कालश्राकः, पुं, (टहन् महान् काल-
 श्राकः ।) श्रोत्रजिह्वः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 टहत्कालकासुन्दिया इति भाषा ।
 ट(ट)हत्काशः, पुं, (टहन् काशः ।) खड्गटः ।
 इति हारावली । खागडा इति भाषा ।
 वृ(ट)हत्कुचिः, त्रि, (वृहन् कुचिर्यस्य ।) तुन्दिलः ।
 इत्यमरः ।
 ट(ट)हत्तालः, पुं, (वृहन् तालः ।) हिमतालः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्तिका, स्त्री, (वृहन् तिकी यस्याः ।)
 पाठा । इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्तृणः, पुं, वंशः । इति शब्दचन्द्रिका ।
 (कश्चित् खीविधिं टहते ।)
 वृ(ट)हत्तृणः, [च] पुं, (वृहती त्वकं यस्य ।) यहना-
 श्रमवृषः । इति रत्नमाला । छातियान् इति
 भाषा ।
 व(ट)हत्तृणः, पुं, (वृहत्तृणं यस्य ।) हस्तिकन्दः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्तृजा, स्त्री, (टहत्तृजं यस्याः ।) त्रिपण्डिका ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्पाटलिः, पुं, मुकुरः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ।
 ट(ट)हत्पादः, पुं, (टहन् पादो यस्य ।) वटहृषः ।
 इति शब्दचन्द्रिका ।
 ट(ट)हत्पारेवतं, स्त्री, (टहन् महत् पारेवतम् ।)
 महापारेवतम् । इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्पाकी, [व] पुं, वनजीरः । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्पीशुः, पुं, (टहन् पीशुः ।) महापीशुः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्पुष्पी, स्त्री, (टहन् पुष्पं यस्याः ।) डीय् ।
 चण्डारवा । इति जटाधरः ।
 ट(ट)हत्फलः, पुं, (टहत् फलं यस्य ।) चचेका ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हत्फला, स्त्री, (टहत् फलं यस्याः ।) कटु-
 तुम्बी । महेश्वारवती । कुष्माण्डी । महानज्मः ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हदङ्गः, पुं, (टहदङ्गं यस्य ।) मतङ्गणः । इति
 शब्दचन्द्रिका ।
 ट(ट)हदम्, पुं, (टहन् अम्बो यस्य ।) रजाकरः ।
 इति शब्दचन्द्रिका । कामुराङ्गा इति भाषा ।
 ट(ट)हदेली, स्त्री, (टहती यला ।) खूलोजा । इति
 राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हदुग्धः, पुं, (टहदुग्धं यस्मिन् ।) कारुव-
 देशः । स तु विन्ध्यपर्वतस्य पश्चात् मालव-
 देशस्य निकटे वर्तते । इति हेमचन्द्रः ।
 त्रिकाण्डशेषे टहदुग्ध इति पाठः ।
 ट(ट)हदोलं, स्त्री, (टहत् मोलं गोलाकारफलं
 यस्य ।) शीर्षटनम् । इति शब्दचन्द्रिका ।
 तरमृज इति भाषा ।

ट(ट)हदलः, पुं, (टहददलं यस्य ।) पट्टिकालोप्रः ।
 हिमालः । इति राजनिर्घण्टः ।
 ट(ट)हदलं, स्त्री, (टहत् हलं यस्य ।) महालाङ्गलम् ।
 तत्प्रथमायः । इति २ । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 ट(ट)हद्वीजः, पुं, (टहत् वीजं यस्य ।) आस्नातकः ।
 इति शब्दचन्द्रिका ।
 ट(ट)हद्वारिका, स्त्री, दुर्गा । इति शब्दमाला ।
 ट(ट)हद्वानुः, पुं, (टहन् भानु रश्मियस्य ।) अयिः ।
 (यथा, महाभारते । ३ । २० । ८ ।
 “तपसश्च मनुं पुत्रं भानुचाप्यङ्गिराः खजत् ।
 टहद्वानुसु तं पाहुर्त्राकणा वेदपारगाः ।”)
 चित्रकटपः । इत्यमरः । (सत्यभामापुत्रः ।
 यथा, भागवते । १ । ६१ । १० ।
 “चक्रभाद्रवृंहद्वानुरितिभानुसयाद्यमः ।”
 सचायस्यपुत्रः । यथा, भागवते । ८।१३।३५।
 “सचायस्यस्य तनयो टहद्वानुसदा हरिः ।”
 ट्युलाचस्य पुत्रः । यथा, भागवते । ६।२३।११।
 “चतुरङ्गो रोमपादान् ट्युलाचस्य तनुसुतः ।
 टहद्वयो टहत्कुम्भीं टहद्वानुश्च तनुसुताः ।”
 टहद्वस्त्रविशष्टे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ ।
 ३६ । १५ ।
 “टहद्वानो वविष्टा ।”
 “हे अये हे टहद्वानो टहन्तो भानवो यस्य
 तादृशः ।” इति तद्वाक्ये वाक्यः ।)
 ट(ट)हदपः, पुं, (टहन् रथो यस्य ।) दम्भः । यज्ञ-
 यात्रम् । मन्त्रविशेषः । घामवेदांशः । नदी-
 विशिषे, स्त्री । इति केचित् । (तिस्रपुत्रः ।
 यथा, मातङ्गे । ५० । ८५ ।
 “तिग्माद्द्वहदयो भावो वसुदामा टहदप्यात् ।”
 शतधन्वपुत्रः । यथा, भागवते । १२ । १।११६।
 “शतधन्वा ततस्तस्य भविता तद्द्वहदपः ।”
 देवरातपुत्रः । यथा, भागवते । ६ । ३२ । १५ ।
 “तस्माद्द्वहदपस्तस्य माहावीर्यः सुभृत्पिता ।”
 तिमिरराजपुत्रः । यथा, तन्त्रेव । ६ । २२ । ४३ ।
 “तिग्मेवृहदपस्तस्मात् शतानीकः सुदासजः ।”
 ट्युलाचस्य पुत्रः । यथा, तन्त्रेव । ६।२३।११।
 “टहद्वयो टहत्कुम्भीं टहद्वानुश्च तनुसुताः ।”
 प्रभृतरथे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । ५ । ८० । १२ ।
 टहदप्या टहती विश्वमिन्वा ।”
 “वृहदप्या प्रभृतरथा ।” इति तद्वाक्ये वाक्यः ।)
 वृ(ट)हदवी, [व] पुं, (वृहद्विप्रयं द्रवतीति । इ +
 विनिः ।) क्षुदीलकः । इति राजनिर्घण्टः ।
 वृ(ट)हद्वल्कः, पुं, (वृहद्वल्कः वल्कलं यस्य ।)
 पट्टिकालोप्रः । इति राजवल्लभः ।
 वृ(ट)हद्वानः, पुं, (टहन् वातो यस्मात् ।) अक्षरी-
 हरः । इति रत्नमाला । देधान इति भाषा ।
 वृ(ट)हद्वारवती, स्त्री, महेश्वारवती । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 वृ(ट)हद्वजः, पुं, (टहन् वजः ।) महापीठमणः ।
 इति मेदिनी । अर्जुनः । यथा,—
 “पार्थः किरीटी गाल्डीषी गुडाकेषी वृहद्वजः ।
 अर्जुनः फालगुनी जिष्णुर्विजयश्च धनञ्जयः ।